

Bilag

Spørgsmål 6 og 11 til justitsministeren og dennes svar herpå, henvendelse fra Anette Lund Hansen, cand.jur., ph.d.-studerende og Henrik Zahle, professor, dr.jur. samt justitsministerens udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om slagtning og aflivning af dyr er optrykt som bilag til betænkningen

Spørgsmål nr. 6:

Hvilke erfaringer er der gjort med hensyn til boltpistolers sikkerhed som bedøvelsesmetode? Hvor mange gange skal dyrene skydes med boltpistol, før man er sikker på, at de er bedøvede? Hvor ofte forekommer fejlskud med boltpistoler?

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om en udtalelse. Ministeriet henholder sig til følgende udtalelse fra Veterinærdirektoratet:

»Bedøvning med boltpistol er en almindeligt anerkendt bedøvelsesmetode, og det er af flere forskere fastslået, at boltpistolen ved korrekt anvendelse fremkalder en øjeblikkeligt virkende bedøvelse af slagtedyret.

Det er vigtigt, at bedøvningen udføres i overensstemmelse med de angivne forskrifter, herunder at boltpistolen placeres korrekt på hovedet af slagtedyret, således at bolten trænger gennem pandeskalden og ind i dyrets storhjerne, hvorved dyret bringes i en bevidstløs og dermed smertefri tilstand.

Ved korrekt anvendelse af boltpistolen er et skud tilstrækkeligt til at fremkalde omgående bedøvelse af slagtedyret, men der forekommer tilfælde, hvor dyret på grund af usikkerhed ved placeringen af boltpistolen ikke bedøves fuldstændigt, hvorefter bedøvelsen omgående må gentages.

Veterinærdirektoratet er ikke i besiddelse af en opgørelse over, hvor mange fejlskydninger der fremkommer på kreaturslagterierne, men det må vurderes at være tilfælde, der optræder specielt ved meget urolige slagtedy, hvor det ikke lykkes for slagteren at foretage korrekt placering af boltpistolen, eller hvor dyret bevæger hovedet umiddelbart før skuddet afgives.«

Spørgsmål nr. 11:

Er den eksisterende mulighed for rituel slagtning udtryk for en dispensation eller for en ordning, der har hjemmel i en bekendtgørelse udstedt i overensstemmelse med gældende lov?

Svar:

Det fremgår af dyreværnslovens § 13, stk. 1, at den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Ifølge § 13, stk. 2, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om aflivning af dyr, herunder regler om slagtning og om forbud mod visse aflivningsformer samt regler om, at aflivning af visse større dyr kun må foretages af en dyrlæge eller en anden autoriseret person.

Med hjemmel i blandt andet dyreværnslovens § 13, stk. 2, har Justitsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 1037 af 14. december 1994 om slagtning og aflivning af dyr. Bekendtgørelsen indeholder tillige bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 93/119/EF om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet.

I bekendtgørelsens § 6 bestemmes det, at enhovede dyr, drøvtyggere, svin, kaniner og fjerkræ tilført til slagtning på slagterier skal bedøves inden slagtning eller aflives omgående som angivet i kapitel 9. Kapitel 9 indeholder nærmere bestemmelser om de tilladte bedøvelses- og aflivningsmetoder.

Ifølge bekendtgørelsens § 7, stk. 1, skal det dog være tilladt at slagte husdyr uden bedøvelse, når slagtningen foretages efter jødisk eller islamisk ritus. I § 7, stk. 2-5, angives en række betingelser, som skal være opfyldt ved disse rituelle slagtninger, herunder betingelsen om at slagtning uden bedøvelse af andre husdyr end fjerkræ skal foretages på et eksportautoriseret slagteri, og at slagtningen overvåges af em-